
UNITÁRIUS ÉLET

58. ÉVFOLYAM 1. SZÁM
2004. JANUÁR-FEBRUÁR

Kéthavonta megjelenő folyóirat

A TARTALOMBÓL

Főszerkesztői jegyzet
Egyházunk drágakövei

Vígágszerző Újesztendő
Újévköszöntő beszéd

Erdélyi Krónika

Mai jótevőink
Sepsi-Kovács Éva

Akik előttünk jártak
Árkosi Ferenczi Kálmán (1850–1918)

Egyházközségeink életéből

Olvasók postája

Hírek

Áprily Lajos: ÚJ CINKESZÓ

Köd és mínusz tíz. Február.
De az a „kicsicsúr” – madár
nagyvígán fittyet hány neki
s pici gitárját pengeti.
Nem lát eget, nem lát napot,
nem érez olvadás-szagot,
köd gomolyog, köd tornyosul,
tollára permetegje hull,
de ő csak szól, csak zöngicsél.

Ki bátorítja, mire vár?
Alusznak még a vak csirák.
Azt várja tán, hogy egy bohó,
kíváncsi és hamarkodó
avar-takarta hóvirág
csukott szemét kinyissa?
Kicsi madár,
te drága, drága optimista!

Tudom, megnő s megárad majd a fény,
pacsirtát röppent ég felé a rét,
dalok fakadnak zöld ágak hegyén
s hallom völgyünk wartburgi versenyét.
Aranymálkó, nyaktekerecs, rigó,
kakukk, pinyóke, gerle versenyez:
a növekedő fényben ragyogó
új forradalom ujjongása ez.

Olyankor hallgatsz, éber cinkeszó,
s ha szólsz, a hang a nagy koncertbe vesz. –
De te voltál az első hírhező,
te zengted itt,
hogy elmúlnak tirannusok, telek.
S míg a világgöd foszlását lesem,
kicsi madárkám, így köszöntelek:
bátorítóm, poétám, váteszem!

